

Palestijns Tent of Nations gaat door, maar de aanslag dreunt na

Vrede, geen geweld, geen vijand zijn, geen slachtofferrol – de principes van de christelijke familie Nassar zijn hoogstaand. Maar ze staan ook voor een beproeving, want gevaar dreigt van zowel Israëli's als Palestijnen.

Remco van Mulligen

🕒 5 april 2022, 13:25

De familie Nassar, met George, moeder Meladeh, Daher, zus Amal, Daoud en zijn vrouw Jihan.

(beeld nd)

► BETHLEHEM

Bovenop de heuvel waar vredesboerderij Tent of Nations gevestigd is lijkt de wereld sereen. De zon schijnt, dankzij de recente regen is er veel groen, de vogeltjes fluiten. Er heerst rust op het stuk land in Palestina, nabij Bethlehem. Daher Nassar (65), een van de eigenaars, voert de kippen en eenden en laat de ezel vrij uit zijn hok.

Zijn peinzende blik in de verte verraadt echter dat er hier allerm minst vrede is. Hij kijkt naar de illegale Israëlis che nederzetting Neve Daniel, die zich telkens verder uitbreidt richting de boerderij. Kijk je rond, dan zie je nog meer nederzettingen – soms tot wel 70.000 inwoners groot.

Dahers broer Daoud (51) is het gezicht van Tent of Nations naar buiten toe. Toen hij kind was, was er geen nederzetting te zien, vertelt hij. Nu zijn ze omsingeld. De dorpen zijn zwaar beveiligd, met imposante hekken. Als een Palestijn te dichtbij komt, kunnen de beveiligers schieten. Al decennia wil Israël ook de strategisch gelegen heuvel van Tent of Nations bebouwen. De familie heeft echter zwart op wit staan dat de grond haar bezit is.

De laatste anderhalf jaar komt de meest ernstige dreiging voor de Nassars echter uit onverwachte hoek. Bewoners van het nabijgelegen Palestijnse dorp Nahalin claimen het land van Tent of Nations. Ze richten wekelijks vernielingen aan, bijvoorbeeld door olijfbomen om te zagen. En op 28 januari gingen ze Daher en Daoud Nassar te lijf met staven en messen. De broers raakten ernstig gewond.

geen vijand zijn

Het is 30 maart, Palestijnse Landdag, de dag waarop in 1976 de Palestijnen in verzet kwamen tegen het koloniseren van hun land door Israël. Aan het eind van de ochtend komt een groep van pakweg veertig Fransen aan bij Tent of Nations. Ze komen lunchen en willen luisteren naar het verhaal van Daoud.

Sinds kort kunnen er weer buitenlandse bezoekers en vrijwilligers naar de boerderij komen. De internationale aanwezigheid geeft volgens de Nassars een goed gevoel – een veilig gevoel bovendien.

Daoud vertelt de groep over zijn idealen, gefundeerd op zijn christelijk geloof. Tent of Nations wil geweldloos zijn, pacifistisch. Niet haten, geen slachtoffer zijn, geen vijand zijn. Hij vertelt over de telkens uitbreidende nederzettingen. Alleen over de aanslag vanuit Nahalin zwijgt hij.

vernielingen

‘Het gaat goed’, zegt Daher eerder die ochtend in zijn klassieke, doorleefde Mercedes. ‘Alleen mijn been doet nog pijn.’ Daar hadden de aanvallers een mes in geplant.

De boerderij is lastig te bereiken. De bus stopt bij de toegangsweg, die langs Neve Daniel loopt. Op die weg heeft Israël echter een blokkade aangebracht. Daher moet daarom met zijn auto via Nahalin rijden. Ook daarbij voelt hij zich om begrijpelijke redenen niet prettig.

Aangekomen op de boerderij gaat de oudste Nassar-broer direct aan het werk. ‘Goed zo, nu ben je een boer!’ zegt Daher goedmoedig als iemand aan de slag gaat met het uittrekken van onkruid rond jonge fruitbomen.

[Lees ook](#)

Zorgen om toekomst Palestijns-christelijk vredesproject Tent of Nations

De familie Nassar durft niet meer op de boerderij te slapen. Elke dag gaan ze vanuit Bethlehem heen en weer. Na de aanval van januari is het dan wel stil gebleven, maar de vraag is voor hoelang.

Een afgelegen deel van hun land durven de broers zelf niet meer te bezoeken. Meta Floor van de Vrienden van Tent of Nations in Nederland gaat er op verzoek van de familie heen voor een inspectie. Daarvoor loopt ze een heel eind om een naburige boerderij heen.

De inwoners van Nahalin zijn niet meer op dit stukje van Tent of Nations geweest, constateert ze. Eerder hadden ze het land al bewerkt en twee gebouwtjes leeggehaald. Nu zijn er echter geen tekenen van nieuwe activiteit.

De Nassars moeten volgens Floor nog minstens één keer per drie jaar dit stuk land bewerken. Anders valt het automatisch toe aan Israël. Onlangs hebben ze er onder politiebewaking een stuk land geploegd. Voor de twee gebouwtjes die hier staan heeft Israël een sloopbevel afgegeven, omdat ze illegaal gebouwd zouden zijn.

landdag

Daoud praat met de Franse gasten, van wie er enkelen met een waterpijp genieten. In de zon is het nu ronduit warm. Drie jonge Duitse vrijwilligers zijn de hele dag bezig met het planten van nieuwe olijfbomen.

‘Het is vandaag Palestijnse Landdag’, vertelt Daoud aan de Franse groep. ‘Op deze dag in 1976 overleed mijn vader. Mijn opa kocht dit land een eeuw geleden en registreerde het als zijn eigendom. Dat was ongebruikelijk, want als op papier stond dat je land bezat, kon het Ottomaanse regime belasting heffen.’ Veel Palestijnen registreerden hun bezit niet, om onder belastingheffing uit te komen.

Dertig jaar geleden claimde Israël het land van Tent of Nations. ‘Wij dachten dat we bij de rechter snel gelijk zouden krijgen. We hebben immers eigendomspapieren.’ De juridische strijd is echter nog steeds bezig.

[Lees ook](#)

De Palestijnse Nassars zijn een lichtpunt in een duister geheel

‘De nieuwste strategie is dat ze het land willen kopen. Ze boden ons een blanco cheque. Wat denken jullie? Nemen we dit aanbod aan? Nee. We zijn verbonden aan het land. We hebben dit als geschenk gekregen en kunnen het dus niet verkopen.’

‘We zitten geïsoleerd’, vervolgt Daoud. Israël werkt nog steeds aan haar muur, die Palestijns gebied doorsnijdt. ‘Als die straks af is, zal het moeilijk zijn Bethlehem te bereiken. Veel Palestijnse boeren zullen het dan opgeven.’

Dan spreekt hij de groep direct aan: ‘We respecteren wat jullie doen. De meeste bezoekers gaan hier naar de heilige plaatsen, op zoek naar Jezus. Ze willen lopen waar Jezus liep, maar in plaats daarvan zitten ze de hele tijd in de bus.’

Na een paar uur zijn de Fransen weg. 'We proberen terug te gaan naar normaal', zegt Daoud. De situatie wordt almaar nijpender voor de Nassars, maar de terugkeer van de buitenlanders stemt optimistisch. 'Ja. Dit was een goede dag.'

<

De aanslag

De Palestijnse aanvallen uit Nahalin hebben Daoud Nassar diep geraakt. 'Hoe kan het dat onze eigen mensen ons aanvallen? Wat doen we fout? Fysiek zijn we grotendeels hersteld, maar emotioneel zitten we in een trauma.'

Door het geweld uit Israëlische en Palestijnse omringende dorpen zijn de Nassars wel degelijk slachtoffer, ook al willen ze dat niet zijn. Geweldloos zijn, geen vijand zijn – het klinkt mooi, maar maakt het Tent of Nations niet uiterst kwetsbaar?

Nassar geeft aan dat hij naar zijn mening als christen niet anders kan. 'We proberen de ander niet te zien niet als veroorzaker van het kwaad, maar als iemand die door kwade macht als middel wordt gebruikt. Als mensen zich negatief gedragen is het als wat Jezus zegt aan het kruis: God, vergeef hen, want ze weten niet wat ze doen.'

Nassar verbindt zijn pacifisme met zijn geloof als lutheraans christen. Jezus gaf volgens hem de geweldloze weg als voorbeeld. 'Soms is dat moeilijk en uitdagend, want in een veilig land is het natuurlijk makkelijker de Bijbel te volgen en je naaste lief te hebben.'

'We willen een persoon die door God geschapen is geen kwaad doen. God is blij met wat Hij heeft geschapen. We willen respecteren dat elke mens in de ogen van God goed is, maar tegelijk willen we die mens tegenhouden als hij onrecht begaat. Dan staan we op en zeggen: dit is fout. Door geweldloos verzet dwingen we mensen anders naar ons te kijken.'

Er is een mogelijk bijeffect, namelijk dat de Nassars in het doorgaans Israëlgezinde Nederland als 'goede' Palestijnen worden gezien. Een geweldloze uitzondering op de regel. Dat bevestigt indirect een bestaand vooroordeel.

Nassar laat er echter geen misverstand over bestaan dat Tent of Nations verbonden is met het gehele Palestijnse volk. 'We leven onder militair bestuur. We hebben geen bouwvergunning, geen water, geen elektriciteit. Dus zijn we creatief. Als we niet mogen bouwen, maken we nieuwe gebouwen ondergronds. Water vangen we op via de regen. En elektriciteit wekken we op met zonnepanelen. Tot nog toe hebben we van de zon geen rekening gekregen.'